

Een Romeinse brug over de Zuunbeek

de locatie van de opgraving vanaf
de Alfons Fleuruststraat

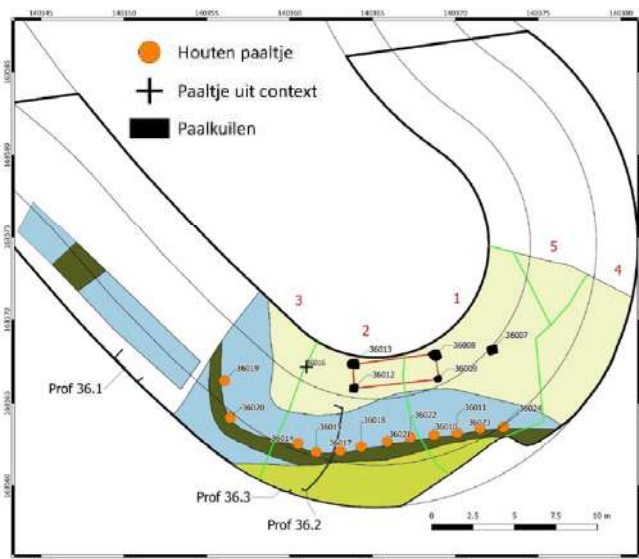
In de zomer van 2016 werden langs de Zuunbeek archeologische opgravingen uitgevoerd. Op één plaats, waar de Zuunbeek heel dicht bij de Alfons Fleuruststraat komt, werden bijzondere vondsten gedaan die erop wijzen dat er een Romeinse brug heeft gelegen. Helemaal zeker weten de archeologen dat niet. Daarvoor is meer onderzoek nodig. Het interpreteren van de vondsten is als het leggen van een puzzel. De puzzelstukken schetsen we deze maand in Erfgoed Express.



reconstructie van de Romeinse brug
in Strampoy

Vier paalsporen

De archeologen vonden vier paalsporen, die samen een rechthoek vormen. Een paalspoor is een verkleuring of holte in de bodem die aangeeft waar een paal precies gestaan heeft. De paalsporen vormen een structuur die uit twee rijen palen bestaat. De oost-westafstand is ongeveer 5 meter. De noord-zuidafstand is veel korter. Misschien zijn er nog meer paalsporen terug te vinden buiten het gebied waar gezocht is.



Aanduiding van de locatie waar de paalsporen (zwart) en houten paaltjes (oranje) gevonden zijn. Het afgebakende gebied is nu een nieuwe meander in de Zuunbeek.

© BAAC

(Bouw)materiaal

In en rond de paalsporen werd heel wat materiaal teruggevonden, zoals bouwkeramiek, aardewerk, natuursteen en metaalslakken. Zo vond men een fragment van een Romeinse baksteen en 30 metaalslakken met een totaal gewicht van 1.596 gram. Dat zijn afvalstoffen die ontstaan bij het smelten van metalen. In de Romeinse tijd werden ze vaak gebruikt als wegverharding.

Een groot deel van het materiaal is te dateren in de Romeinse tijd, maar er is ook materiaal uit andere periodes teruggevonden, zoals de vroege en hoge middeleeuwen.

Een verhoging in het landschap

Op de hoogtekaarten is in het verlengde van de paalsporen een langwerpige verhoging in het landschap te zien. Die komt uit op de kruising tussen de Hoogstraat en de Jaak Calloenstraat. Ook werd duidelijk dat de paalsporen zich op het smalste punt in het beekdal bevinden.

Overbeschoeiing

Ten zuiden van de paalsporen is nog een rij van 12 paaltjes van wilgenhout gevonden. De paaltjes zouden uit de 11^{de} of 12^{de} eeuw komen. Ze maakten deel uit van een beschoeiing die diende om het afkalven van de oever van de Zuunbeek te voorkomen.

Conclusie

Vanwege het hoge aantal vondsten uit de Romeinse tijd denken de archeologen dat de vier paalsporen ook uit die tijd dateren. Ze vermoeden dat de paalsporen deel uitmaakten van een brug over de Zuunbeek. Die hypothese is gebaseerd op een vergelijking met een Romeinse brug die in Stramproy in Nederlands-Limburg is gevonden. De vondsten die daar zijn gedaan, lijken heel erg op de vondsten bij de Zuunbeek.

Bron: R. BAKX, T. DYSELINCK en S. DE KETELAERE, Archeologische opgraving bij het project: herinrichting van de Zuunbeek, Sint-Pieters-Leeuw, Gent: BAAC Vlaanderen rapport 778, 2018.

De verhoging in het landschap werd geïnterpreteerd als een opgehoogde talud of weg. De paalsporen zouden dan de palen zijn geweest die deel uitmaakten van de houten bekisting om het talud op zijn plaats te houden. Op de reconstructie van de brug in Stramproy is te zien hoe die eruitgezien kan hebben.

De oeverbeschoeiing die in de 11^{de} of 12^{de} eeuw gedateerd is, bestond waarschijnlijk al veel eerder. Beschoeiing moet namelijk regelmatig onderhouden en vernieuwd worden. Vanwege de datering van de paaltjes is het duidelijk dat ze na de 12^{de} eeuw niet meer vervangen zijn. De archeologen concluderen daarom dat de brug en de oever waarschijnlijk gebruikt en onderhouden werden van de Romeinse tijd tot in de 12^{de} eeuw of kort daarna. Daarna raakte de brugconstructie in onbruik.



© RAAP